

SPES NON CONFUNDIT. BUTLLA JUBILEU 2025. PAPA FRANCESC

Ancorats a l'esperança.

23. No obstant això, com sabem per experiència personal, el pecat “deixa petjada”, comporta unes conseqüències: no només exteriors, en tant que conseqüències del mal comès, sinó també interiors, en tant que «qualsevol pecat, fins i tot venial, comporta una afecció desordenada a les criatures, que té necessitat de purificació, o bé durant la vida o bé després de la mort, en l'estat que s'anomena Purgatori». Per tant, en la nostra humanitat dèbil i atreta pel mal, romanen els “residus del pecat”. Aquests són remoguts per la indulgència, sempre per la gràcia de Crist, el qual, com va escriure sant Pau VI, és «la nostra “indulgència”». Aquesta experiència plena de perdó no pot sinó obrir el cor i la ment a *perdonar*. Perdonar no canvia el passat, no pot modificar el que ja ha passat; i, tanmateix, el perdó pot permetre que canviï el futur i es visqui d'una manera diferent, sense rancor, ira ni venjança. El futur il·luminat pel perdó fa possible que el passat es llegeixi amb uns altres ulls, més serens, encara que estiguin solcats per les llàgrimes. Durant l'últim Jubileu extraordinari vaig instituir els *Missioners de la Misericòrdia*, que continuen realitzant una missió important. Que durant el proper Jubileu també puguin exercir el seu ministeri, retornant esperança i perdonant cada vegada que un pecador s'hi dirigeix amb cor obert i esperit penedit. Que continuïn sent instruments de reconciliació i ajudin a mirar el futur amb l'esperança del cor que prové de la misericòrdia del Pare. Voldria que els bisbes aprofitessin el seu valuós servei, enviant-los especialment on l'esperança es posa a dura prova, com a les presons, els hospitals i els llocs on la dignitat de la persona és trepitjada; en les situacions més precàries i en els contextos d'una degradació més gran, perquè ningú no es vegi privat de la possibilitat de rebre el perdó i el consol de Déu. ■

(continuarà)

Diumenge, 18 de maig de 2025. Núm. 8078

ANY JUBILAR DE L'ESPERANÇA

TEMPS DE PASQUA

CINQUÈ DIUMENGE DE PASQUA

US DONO UN MANAMENT NOU

ESTIMEU-VOS, COM JO US HE ESTIMAT

Quan Jesús a l'evangeli anuncia als deixebles que ja és per poc temps que estarà amb ells, els dona el seu testament espiritual. Ve a ser com la darrera recomanació. De fet podríem dir que és el resum de tot l'evangeli: el manament de l'amor.

“Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres”.

L'amor entre nosaltres, l'amor que s'estén a tots els homes, particularment als menys estimats, és la pedra de toc de la vida cristiana. Ho ha dit Jesús mateix: *“Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.”*

Estimar. Estimar com Déu ens estima. Estimar com Jesús ens ha estimat. Estimar als de prop i als de lluny. Estimar als qui ens estimen i als qui no ens volen estimar...

Que fàcil és dir-ho. I que difícil complir-ho. Però aquest és el desig de Jesús, més encara, el seu manament.

Un manament que no aboleix els manaments de la Llei de Déu, sinó que els perfecciona. Ara ja no direm més: “Estima als altres, com a tu mateix”, sinó *“Estimeu-vos, tal com jo us he estimat”*.

El model de l'amor el trobem en Jesús. Ell ens ha estimat tant que ha donat la vida per tots nosaltres. Mai no arribarem a estimar prou, perquè mai no sabrem, ni podrem, estimar de la mateixa manera, amb el mateix amor, amb que Jesús ens ha estimat. Però hem de mirar d'assemblar-nos-hi. Hem de seguir el seu exemple d'humilitat, de servei, de generositat, de misericòrdia i de perdó. Jesús, de manera sublim ens va mostrar com ens estimava quan des de la creu exclamà: “Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan”.

També per això ens fa demanar amb insistència en el Parenostre el perdó del nostre Pare Déu, “així com nosaltres perdonem els nostres deutors”.

I, igualment, l'Església ens invita, seguint les indicacions del mateix Jesús, que si ens trobem davant l'altar per fer la nostra ofrena i ens recordem que tenim alguna cosa contra un germà, anem primer a fer les paus i després tornem a presentar l'ofrena. Aquest és el sentit profund del gest de pau que solem fer abans d'anar a combregar. No el fem només com un gest de salutació i de bona voluntat. És, ha de ser, un gest de compromís autèntic d'amor envers els germans. Un signe de la nostra voluntat ferma de complir el manament nou de Jesús.

I no ho oblidem: “Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.”.■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 17: 18,30: Joan Guix Baburés i Teresa Batlle Anglada

Diumenge, 18: 12,00: Ramon Boix Vila.

18,30: Intenció particular

Dilluns, 19: 18,30: Pel papa Francesc

Dimarts, 20: 18,30: Enric Romero

Dimecres, 21: 18,30: Pel papa Francesc

Dijous, 22: 18,30: Intenció particular

Divendres, 23: 18,30: Pel poble

Dissabte, 24: 18,30: Joan Casadevall Puig

Diumenge, 25: 12,00: Pel poble

18,30: Intenció particular

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

EL MANAMENT DE L'AMOR

L'Amor, l'estimació entre els germans, per voluntat de Jesús, és el distintiu del cristià: *“Tothom coneixerà que som del Crist si ens estimem com a germans.”* La primitiva comunitat de Jerusalem era admirada pels seus contemporanis en veure com s'estimaven. Tant de bo, avui, també les nostres comunitats fossin admirades i apreciades per l'amor amb què ens estimem i estimem als altres.